

Jánosházy György

HERCEG, HÁTHA ELMÚLIK EZ A TÉL IS

Gyakran jár erkélyemre ott felejtett
morzsát keresni egy kopott rigó.
Fagyokkal borzongat a rádió,
fehér köpeny borítja be a kertet.

Nehéz a szívem, és nehéz a lábam.
A versben akadoznak a sorok.
Az elnyűtt kert is kínosan forog
ágyán a véghetetlen éjszakában.

Herceg, hátha elmúlik ez a tél is,
a vén hársfán kizöldül a levél is,
virágillatban fürdik a határ.

Hűlő tagokkal hátha még megérem,
hogy újra fény gyúl gyermekek szemében,
és friss kedvvel füttyent az a madár.

2015. jan. 30.